

Mijn Vader.

Mijn vader, daarom ben ik hier, maar wie was hij eigenlijk?

Ik heb hem nooit echt gekend, ik was pas 7 maanden oud toen hij werd opgepakt door de Duitsers. Hij maakte deel uit van de Parool verzetsgroep.

Na opsluiting in het Oranje hotel te Scheveningen, kamp Amersfoort, veroordeeld tot staatsgevaarlijk overgebracht naar Vught en van daar op transport naar het N. N. kamp Natzweiler waar wij nu staan.

Hij is in 1944 hier overleden en pas twee jaar daarna in 1946, kreeg mijn moeder het definitieve bericht van zijn overlijden via een brief van het Rode Kruis.

Zij kon en wilde daarna niet over die oorlogsperiode praten. Het was als het ware haar verdriet daar mocht niemand aankomen. Door de geweldige manier van opvang en liefderijke verzorging door mijn moeder leek het gemis van mijn vader nauwelijks te bestaan.

Naar mate ik ouder werd veranderde dat in een behoefte om te willen weten wie hij was en wat er gebeurd was. Helaas was mijn moeder inmiddels overleden evenals de mensen uit de vriendenkring van mijn ouders.

Gelukkig kwam ik op enig moment in contact met de Vriendenkring van Oud Natzweilers waardoor ik nu hier te midden van jullie allen sta en me daar ook door gesteund voel. Ik vind het een eer hier in gezelschap van drie oud Natzweilers te mogen zijn.

Ik kan mijn vader niet meer echt leren kennen, maar door hier te zijn voel ik me heel dicht bij hem. Na jaren weet ik hij was en is mijn VADER en ik ben trots op hem!

Els Teeuwsen-Kraaijeveld, 09 september 2011